

Erdei tábor a Börzsönyben

2004. május 17–20.

Május 17-én reggel a 7. b osztályból 18-an nagy izgalommal, sok csomaggal gyülekeztünk iskolánk előtt, hogy minél előbb elindulhassunk a várva várt négynapos kirándulásra. Kísérőink Érdi Antal és Nogula Istvánné voltak.

Ebben az évben a Börzsönyt vettük célba. (Minden évben máshová megyünk: 5. osztályban a Balaton volt az úti célunk, 6. osztályban pedig Nyugat-Magyarországon Velem.)

Útközben megálltunk Vácrátóton, ahol a botanikus kerttel ismerkedtünk, amely jelentős nemzeti értéket képvisel. A nagy élő múzeumba sok látogató jön ismerkedni a természet eme tudományos és esztétikai igénnyel rendezett világába. (A kert növényvilága öt csoportból áll: évelők, sziklakerti és üvegházi növények, fák, cserjék gyűjteménye.) A séta végén vidáman ültünk a buszba, és kíváncsian vártuk, hogy milyen lesz a szállásunk, ahol a négy napot együtt fogjuk eltölteni.

Ez a szállás Börzsönyligeten, egy patakkal szemben a Pest Megyei Gyermekek és Ifjúsági Alapítványhoz tartozó szálláshely. Óriási fenyők, tölgyek veszik körül. Udvarában hinta, pingpongasztal, szalonnasütő hely, focipálya is volt, amelyeket mindjárt birtokba is vettünk. A kőházban felosztottuk egymás között a szobákat, elfoglaltuk a nagy társalgót és az ebédlőt.

Délután tettünk egy nagy sétát a környéken, este pedig megkóstoltuk az első vacsoránkat, amit egy vendéglős szállított ide. Vacsora után beszélgettünk, játszottunk és zenét hallgattunk. A reggeliket közösen készítettük el, és úti csomagokat állítottunk össze magunknak minden nap.

A második napon a szemben lévő Morgó állomásról induló kisvasúttal Királyrétre utaztunk. Innen felbaktattunk a Magas Taxra, majd még tovább a Nagy-Hideg-hegyre. Útközben csatlakozott hozzánk egy barna szőrű tascsó kutya, igen kitartó volt, végig jött velünk az egész úton. A pihenőháznál megálltunk, a vendéglős nénitől kértünk a kutyusnak vizet, mert látszott rajta, hogy ő is nagyon elfáradt. Hazafelé lassabban jöttünk, mert a csodálatos kilátást alaposabban megnéztük (vagy lehet, hogy fáradtabbak voltunk?). A kuttyust fájó szívvel otthagytuk, talán talál majd gazdát magának.

A harmadik napon Lepencére mentünk fürödni. Érdekes utunk volt: utaztunk vonattal, komppal és autóbusszal, de megérte, mert a csodálatos időben sokat fürödtünk, napoztunk és játszottunk. Ez a nap is nagyon jól telt el, a hatalmas pancsolás, „megfürdetések” élményeit nem felejtjük el. Este még a teraszon feladatlapokat töltöttünk ki ismereteink bővítésére (földrajz, biológia, keresztretjtény). Később szalonnát is süttünk, de csak azok, akik szerették, a többiek társasjátékoztak, fociztak, hintáztak, beszélgettek. Ez az este is hamar elrepült, és már arra gondoltunk, hogy holnap haza kell menni. Sajnos.

Elérkezett az utolsó nap is, a délelőttünk rámolással telt el, a szoba rendberakásával, csomagolással, játszással, majd elindultunk az étterembe a búcsúebédre, mely igazán finom és bőséges volt. Még egy kicsit sétáltunk, amikor észrevettük, hogy jön egy busz, ami sajnos a miénk volt, így vissza kellett mennünk a szálláshoz. Megtörtént a bepakolás, közös fényképezés, búcsú a tábortól, és szomorúan elindultunk hazafelé. Az iskolánál sokunkat már szüleink vártak, elbúcsúztunk egymástól, és élményekkel telve értünk haza.

Nagyon hamar eltelt ez a négy csodálatos nap. Jövőre is szeretnénk kirándulni, mert az élményeket nagyon jó közösen megélni.

Pájer Orsolya, Prókai Boglárka, Tóth Andrea
7. b osztályos tanulók

TÁRNOKHÍR

TÁRNOK ÖNKORMÁNYZATÁNAK LAPJA

Kiadja Tárnok Önkormányzata

Felelős szerkesztő: dr. Gergely Istvánné

A kiadó és a szerkesztőség címe: Tárnok, Rákóczi u. 83., Egészségház

Szedési, korrektúrázási munkákat végezte a szerkesztőség

Tördelte: Biró Krisztina (fekete-fehér), Horváth Árpád (színes)

Fotók: dr. Gergely István és Istvánné

Nyomdai sokszorosítás: Krónikás Bt., Biatorbágy, Jókai u. 12.

Megvásárolható: a tárnoki kereskedelmi egységekben és a hivatalban